

УДК 101.1+159.923.33+130.2+336+331.102+312
DOI <https://doi.org/10.24195/sk1561-1264/2024-1-5>

Музиченко Ганна В`ячеславівна
доктор політичних наук, професор,
проректор з наукової роботи
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
вул. Старопортофранківська 26, Одеса, Україна
orcid.org/0000-0002-7890-9615

Борінштейн Євген Руславович
доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
вул. Старопортофранківська 26, Одеса, Україна
orcid.org/0000-0002-0323-4457

ГРОШІ ЯК СОЦІАЛЬНО-ФІЛОСОФСЬКА ВІЗІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

***Актуальність дослідження.** Філософія грошей являє собою науку і наукове знання про сутність грошей, аксіологічних, метафізичних, онтологічних і гносеологічних підстав сучасного грошового господарювання, про гроші як філософсько-соціокультурну одиницю, що здійснюють значний вплив на розвиток творчої особистості, соціуму, суспільства. Наявність і кількість грошей як показник, що безпосередньо впливає на успішність розвитку соціокультурної діяльності, має безліч цілей, реалізованих за допомогою якісного менеджменту і вмілої гіпотетико-логістичної стратегії розвитку всіх систем суспільного життя.*

Соціокультурна діяльність виключає елементи рефлексивного регулювання без чітко продуманого логістичного ланцюжка дій. Хоча сфера соціокультурної діяльності носить риси творчого процесу і такий процес неможливо запрограмувати, від вмілого використання технологій менеджменту залежать обсяг і якість виробленого культурного продукту і послуг. А отже, саме менеджмент соціокультурної діяльності значною мірою визначає успішність розвитку суспільства.

***Об'єкт дослідження** – гроші як феномен життя людської спільноти. **Предмет дослідження** – місія і призначення грошей в менеджменті соціокультурної діяльності. Метою роботи є вивчення багатосенсової змістовності грошей у менеджменті соціокультурної діяльності. **Теоретико-методологічною основою дослідження** є: діалектичний метод в його сучасному розумінні, системний метод в якості глобальної сутності розуміння функціонування грошей; інституційний підхід, що дає можливість розглянути вплив грошей на функціонування соціальних інститутів суспільства; структурно-функціональний підхід в якості розгляду специфіки застосування різних форм грошей в менеджменті соціокультурної діяльності.*

***Ключові слова:** гроші, філософія грошей, менеджмент, соціокультурна діяльність, менеджмент соціокультурної діяльності, творча особистість, соціальна філософія.*

Вступ. Гроші уявляють собою одне з найважливіших явищ життя суспільства, актуальність якого більш ніж очевидна. Вони стали невід'ємною частиною людського існування. При цьому наукове знання ХХ століття зрушило в бік монополізації даного універсуму представниками економічної науки, що категорично невірно. Адже гроші впливають на всі сторони життя людини, соціуму і суспільства. Тому нам бачиться важливим проаналізувати концепт грошей в соціально-філософському дискурсі, маючи на увазі системне бачення низки істотних аспектів функціонування і впливу грошей в глобальному світі людського співжиття. Одночасно з чим важливо розуміти специфіку управління грошовими потоками та їх впливу на трансфор-

мацію світу соціуму і культури. Такі міркування і продиктували заявлену тему. Зауважимо, що менеджмент соціокультурної діяльності бачиться авторам набагато ширше, ніж сформоване в суспільстві функціонально-інструментальне уявлення про його сутність і можливості.

Об'єкт дослідження – гроші як феномен життя людської спільноти.

Предмет дослідження – місія і призначення грошей в менеджменті соціокультурної діяльності.

Метою роботи є вивчення багатосенсової змістовності грошей у менеджменті соціокультурної діяльності.

Виходячи з мети можемо виділити **завдання** цієї роботи:

1. Розкрити сутнісний зміст грошей як соціокультурного феномену.
2. Вивчити соціокультурну специфіку функціонування грошей.
3. Дослідити особливості менеджменту соціокультурної діяльності стосовно ролі грошей в управлінні суспільними процесами.
4. Показати траєкторії грошей в менеджменті соціокультурної діяльності.
5. Висвітлити соціально-філософську площину функціонування менеджменту соціокультурної діяльності стосовно грошей як одного з універсумів буття людини.

Теоретико-методологічна основа дослідження. Базисом дослідження стали: діалектичний метод в його сучасному розумінні, системний метод в якості глобальної сутності розуміння функціонування грошей; інституційний підхід, що дає можливість розглянути вплив грошей на функціонування соціальних інститутів суспільства; структурно-функціональний підхід в якості розгляду специфіки застосування різних форм грошей в менеджменті соціокультурної діяльності. Провідне теоретичне значення мали методологічні підходи класиків економічної, філософської, соціологічної, культурологічної та психологічної наук у галузі дослідження грошей, економічної соціалізації, теорії цінностей, сутності функціонування менеджменту соціокультурної діяльності в сучасному суспільстві. Відповідно до поставлених завдань в роботі використовується категоріальний апарат перерахованих вище наук. Робота містить також поняття, які піддані інтерпретації, враховуючи їх міждисциплінарний характер і точку зору автора.

Проблема, поставлена в роботі, передбачає звернення до кількох груп наукових джерел. Міждисциплінарний характер грошей як об'єкта дослідження привів до використання групи джерел, до якої увійшли праці Аристотеля, А.Сміта, Д. Рікардо, К. Маркса, Г. Зіммеля, М. Вебера, Т. Парсонса, Р. Генона, Т.Веблена, П. Хейне, Я. Корнай, Ф. Хайєка та інших, в яких досліджуються виникнення, сутність, форми грошей. Особливе значення для становлення сучасного підходу до вивчення ролі грошей має звернення до робіт М. Вебера, К. Маркса, Е. Дюркгейма, П. Сорокіна, які запропонували різні методологічні підстави аналізу економічних явищ. Не менш важливим виявилось вивчення теорій структурно-функціонального аналізу (Т. Парсонса, Р. Мертона) для вивчення функціонування грошей в сучасних суспільствах. Слід також підкреслити значення української економічної школи, що показує різні аспекти використання грошей у менеджменті соціокультурної діяльності. Тут виділимо Л. Корнійчука, В. Базилевича, С. Злупка, С. Мочерного, П. Леоненка, С. Степаненка, Н. Татаренка, В. Тарасевича, М. Довбенка, І. Мешко, Б. Лановика, М. Лазарович, В. Ковальчук, П. Мазуро та інших.

Особливо значущими є праці українських філософів, що показують багату палітру застосування грошей у суспільстві взагалі і в менеджменті соціокультурної діяльності зокрема. Слід виділити роботи засновника дисципліни «Філософія грошей» в Україні В.В. Ільїна [2, 3], палкої прихильниці цього напрямку З.Е.Скринник [4].

Результати дослідження. У сучасному світі гроші є невід'ємною частиною життя будь-якої людини. Ми з дитинства сприймаємо їх як само собою зрозуміле соціоекономічне, соціокультурне, соціопсихологічне явище, часто не замислюючись ні про їх природу, ні про те, що гроші так чи інакше присутні у всіх процесах нашого життя, трансформуючи його докорінно. Не можна заперечувати той факт, що для людини важлива кількість грошей, їх повинно бути достатньо для задоволення потреб. У будь-якій культурі одним з головних інстинктів людини є

поліпшення якості життя. Людина прагне до достатку, прибутку, накопичення, предметів краси і естетики, а гроші є інструментом досягнення бажаної мети.

До появи грошей існував натуральний обмін. Ще в кам'яному столітті люди обмінювалися продуктами праці. Виділявся який-небудь товар, що стає еквівалентом інших товарів. Гроші – не що інше, як результат тисячолітньої практики обміну товарами, продуктами торгівлі, а також символ достатку, цінність, що займає відведене їй місце в культурі. На сьогоднішній день гроші – найбільш зручний засіб обміну.

Сучасне наукове знання виділяє наступні теорії походження грошей: еволюційну і раціоналістичну (цивільно-правову). На певному етапі економічного, культурного розвитку, між людьми було досягнуто згоду про введення грошей, так як обмін приводив до численних труднощів: складність в порівнянності товарів, багатоступінчастості процесу обміну, додаткових витратах на пошук потрібних товарів і багато інших. Все це призвело до розуміння необхідності єдиного еквівалента, в даному випадку грошей. Першим дану концепцію висунув Аристотель: «... все, що бере участь в обміні, повинно бути якимось чином можна порівняти» [1, с. 46]. Для цього з'явилася монета і служить у відомому сенсі посередницею, бо нею все вимірюється, а значить, як пренадлишок, так і недолік, і, тим самим, припустимо, яка кількість тканини відповідає дому або їжі. Тобто, відносини будівельника будинку до ткача повинні відповідати відношенню певної кількості тканини до будинку або до їжі. А якщо цього немає, не буде ні обміну, ні суспільних взаємин. Не буде ж цього, якщо обмінювані речі не будуть в якомусь сенсі рівні. Тому, як і було сказано вище, все повинно вимірюватися чимось одним. Прихильниками даної концепції є такі найвідоміші мислителі, як Дж. Берклі, Дж. Локк, Д. Юм, Р. Далберг, Г. Кнапп, Ф. Бендіксен, Р. Ліфманн, Дж. Ло та інші. Ця теорія життєздатна сьогодні, маючи багато прихильників серед сучасних економістів.

Еволюційна теорія походження грошей є невід'ємною частиною економічної теорії К. Маркса. Він вважав, що поява грошей – це не конкретна подія, що має чіткі часові рамки, а досить тривалий і стихійний процес, породжений розвитком економічних відносин. Незалежно від людей той чи інший товар був найбільш переважним для всіх членів бартеру, що зробило його еквівалентом. Причому, К. Маркс вважав основною рушійною силою необхідність оцінки праці, що витрачається на створення товару, а не процес оптимізації торгівлі. Згідно з цією теорією гроші не могли не з'явитися. До інших прихильників «природних» причин появи грошей відносяться: А. Сміт, Д. Рікардо.

В історії ставлення до грошей неодноразово полярно змінювалося. Наприклад, в античності гроші вважалися милістю богів, їх ні в якому разі не пов'язували з гріховністю, нечистою совістю, у середньовіччі гроші асоціювалися з жадібністю, користолюбством, гріховністю, вищим багатством вважалися блага духовні, непорушна віра в Бога. Необхідно відзначити, що це не послабило людського бажання жити в достатку, володіти земними благами, і релігійні переконання йшли врозріз з буденним життям.

Інстинкт поліпшення якості життя підсвідомо присутній у кожній людині, адже достаток і накопичення матеріальних благ необхідні йому для успішного продовження роду. Однак, спираючись на історичний досвід, ми бачимо, що вибір людей в різних ситуаціях визначається не тільки фінансовою вигодою. Використання грошей тільки з економічної точки зору не завжди уживається з моральними принципами, а соціокультурні мотиви не завжди йдуть рука об руку з розрахунком. Гроші займають саме те місце, яке їм відводить конкретна культура, при цьому їх роль не є предметом економічного аналізу. У межах економіки неможливо обґрунтувати філософсько-культурний аспект ролі грошей, який не менш важливий. Тому нам вважається важливим розуміти гроші не тільки, як економічну міру, але і як філософію життя, отже, і роль грошей в менеджменті соціокультурної діяльності буде розглянута більш всебічно.

Кожна людина, безумовно, має індивідуальне ставлення до грошей, воно обумовлено: власним досвідом, моральними принципами, приналежністю до тієї чи іншої культури, народу, а також соціокультурними, соціопсихологічними особливостями індивідуума. У сучасному суспільстві багато людей страждають від незадоволеності життям, високого рівня тривожно-

сті. Дуже часто це пов'язано з персональним ставленням до грошей – деструктивні підсвідомі думки перешкоджають здатності прийняття зважених фінансових рішень. Безліч людей страждають різного роду психічними розладами, такими, як kleptomанія, шопоголізм, тяга до азартних ігор, тому світовій науці необхідні знання про гроші з урахуванням їх філософського аспекту існування.

Ідея про те, що аналіз грошей виходить за межі економіки стала зміцнюватися в науковому світовому співтоваристві з середини 1950-х років. Французькі економісти А. Орлеан і М. Аглітте писали: «гроші – не тільки і навіть не стільки економічне благо. Вони в певному сенсі відображають суспільство в цілому. Тому можна говорити, що їх законність заснована на суверенітеті. Але дуже часто коментатори і громадяни бачать в грошах тільки дзвінку монету і банкноти, придатні для операцій купівлі-продажу. Вони не розуміють, що за цією благопристойною зовнішністю ховаються сили, здатні перемолоти і індивідів, і нації» [5, с. 24].

Такі вчені, як К. Маркс, Г. Зіммель, М. Вебер вважали, що гроші – це соціальний феномен, який впливає на суспільство в цілому і кожну людину окремо. К. Маркс вважав, що гроші здатні встановлювати не тільки економічні, а й соціальні зв'язки, називаючи їх «узами всіх уз».

Філософія грошей формує концептуальне ставлення людини до грошей. Як нам здається, зумовлюючим значенням грошей в сучасному світі є гармонізація світу. А також, що вкрай важливо, необхідно нове розуміння взаємозалежності між економічною, фінансовою, соціальною та культурною системами. У той же час розуміння грошей тільки в економічному сенсі витісняє спочатку закладені культурою якісні знання про них, тому існує необхідність усвідомлення глобальної сутності грошей саме в філософському аспекті. Значить, нам необхідно зрозуміти, як слід управляти грошима, щоб бути успішними. Саме тому в цій роботі мова піде про роль грошей в менеджменті соціокультурної діяльності як запоруці успішного буття людини, людства, всіх соціальних інститутів.

У контексті нашої теми важливо розуміти специфіку низки складових предмету дослідження. Якщо ми будемо аналізувати економічну складову, завдання спрощується, оскільки в ХХ столітті було виділено дві універсальні підстави: 1) гроші є мірою вартості всіх речей і, тим самим, забезпечують можливість вивчення економічних дій як таких і всього логістичного ланцюжка таких заходів; 2) оскільки головною властивістю грошей є їх кількість, можлива побудова верифікованої математичної моделі, що пояснює економічні взаємини тими принципами, котрими природничі науки пояснюють світ природи; основне завдання в створенні такої моделі – це включення якомога більшої кількості факторів, котрі впливають на процеси виробництва, споживання, розподілу та обміну.

Набагато більше завдань і складнощів у вивченні грошей виникає в той момент, коли ми виходимо за межі дискурсу економічної науки і розглядаємо соціокультурну складову грошей з соціально-філософських позицій, маючи на увазі вирішальну роль суспільства. Велике значення тут має філософія грошей, яка дає концептуальну теоретичну базу для досліджень подібного роду і певний запас накопичених знань. Традиція соціально-філософського розуміння грошей має досить багату історію, що включає спадщину Аристотеля, Г. Зіммеля, Ж. Бодрійєра і багатьох інших. Тоді предметним полем філософії грошей є вивчення грошей як чинника суспільного розвитку, як явища, що впливає на зміни аксіологічного базису людської культури і створює особливий тип соціальних взаємодій.

Але необхідно розуміти, що у сьогоденні практично всі відносини зазнали трансформації. У глобальному світі роль грошей та їх вплив на людину і суспільство неможливо представити без контекстуального поля менеджменту соціокультурної діяльності.

В умовах ринку соціокультурна діяльність набуває ще більш динамічно-багатозначного характеру. Швидко розвиваються комерційні, підприємницькі види діяльності, нові типи приватних установ соціокультурного сервісу з нічними клубами, казино, розважальними, інформаційними, культурно-дозвіллевими центрами та іншими засобами задоволення, відкриваються різноманітні організаційно-логістичні та економічні можливості розвитку соціокультурних моделей діяльності.

Сучасну специфіку взаємовідносин грошей і менеджменту соціокультурної діяльності можна представити на основі матеріально-духовного виробництва. «Продукти» такої діяльності носять розумово-речово-гедоністичний характер, оскільки пов'язані з феноменами насолоди, почуття прекрасного, свідомості і розуміння своїх можливостей (сприйняття, розуміння, мислення, переживання, обліку матеріального балансу тощо). Їх виробництво часто збігається з їх споживанням (перегляд вистави, кінофільму, прослуховування концерту, читання книги тощо; книга, яку не читають, картина, яку не дивляться і таке інше, не є художніми цінностями). Більш того, на відміну від продуктів матеріального виробництва, що знищуються в процесі споживання (чоботи зношують, яблука з'їдають), культурні цінності в процесі споживання нарощують свою цінність (чим більше народу прочитало книгу, бачило картину, чуло концерт тощо, – тим вище їх соціальна значимість).

При цьому під послугами в сфері менеджменту соціокультурної діяльності можна розуміти не тільки послуги безпосередньо відвідувачам, а й донорам і послуги донорів, готових виділяти кошти і підтримувати діяльність такого плану. Гроші в сфері соціокультурної діяльності з'являються як на основі комерції, так і на основі залучення коштів, залучення інтересів самих різних сил і інстанцій: органів влади, що відають бюджетними коштами, спонсорів, благодійних організацій і багатьох-багатьох інших донорів.

Соціокультурна діяльність виключає елементи стихійного, рефлексивного регулювання. Не може відбуватися цей процес і автоматично. Він потребує цілеспрямованого впливу, де присутні всі компоненти свідомого управління. Сфера соціокультурної діяльності носить яскраво виражені риси творчого процесу і в успіху, в тому числі і матеріальному, своїх починань залежить від творчої особистості і від вміння використати управлінських технологій.

Принципово важливим для характеристики технологій менеджменту соціокультурної діяльності в галузі культури, мистецтва, освіти, дозвілля, спорту є розуміння сутності функціонування такого менеджменту.

Як нам здається, під **менеджментом соціокультурної діяльності** слід розуміти сукупність управлінських відносин і засобів управлінської діяльності в соціокультурній сфері як вигляді взаємодій і взаємозв'язків між соціальними групами, соціумами і окремими людьми на основі грошових відносин, що мають на увазі задоволення, насолоду, рекреацію, бажання творчого самовираження і прагнення до розуміння прекрасного на основі сучасних індустрій вільного часу, дозвілля, відпочинку і туризму.

Предметом уваги управлінських технологій менеджменту соціокультурної діяльності є театр, кіновиробництво, цирк, хореографія, музично-хорове і оркестрове виконавство, образотворче мистецтво, засоби масової інформації, індустрія розваг, естрада, гральний і шоу-бізнес, арт-бізнес, спортивно-оздоровчий бізнес і туризм, книговидання і книготоргівля, сервісні послуги ресторанного і готельного бізнесу і багато інших галузей.

Управлінські технології відкривають необмежений простір для менеджменту соціокультурної діяльності як вільного творчого самопрояву, відкритого для безлічі інваріантних форм самореалізації творчого началу особистості, менеджерської підприємницької ініціативи.

А успіху основами всіх технологій є прибуткова грошово-речова діяльність, вибудована на основі логістичної соціокультурної діяльності.

Висновки. Оптимальні шляхи подальшого розвитку менеджменту соціокультурної діяльності можливі при вирішенні низки концептуальних логістично-фінансових проблем, що враховують особливості розвитку сучасного суспільства і нахили сучасної творчої особистості, а саме:

1. Роль держави в області менеджменту соціокультурної діяльності повинна базуватися, у першу чергу, на визнанні множинності суб'єктів культурної політики. Необхідне створення системи колективних суб'єктів розвитку культури, всередині якої склалися б умови узгодженої взаємодії на основі партнерсько-договірних відносин, що включає представників різних формуваль, творчих працівників, потенційних спонсорів, установи культури. Це дозволить перейти від вертикально-лінійних принципів керівництва соціокультурною діяльністю до принципів розвитку на основі творчих інтересів і здібностей особистості, соціальних груп, соціуму.

2. Нова система філософії грошей може бути заснована на ставленні до менеджменту соціокультурної діяльності як до «відкритої системи», успішний розвиток якої багато в чому буде залежати від здатності адаптуватися в новій соціо економічній ситуації. У цих умовах установи і системи управління галузі повинні бути націлені на виявлення проблем і вироблення оптимальних рішень.

Відкритість менеджменту соціокультурної діяльності передбачає наявність соціокультурних орієнтирів вибору напрямків розвитку суспільства. При цьому оновлення суспільства носитиме науково обґрунтований характер за наявності: довгострокових проєктів та прогнозів основних тенденцій соціокультурних процесів; умов для розвитку саморегулюючих систем соціокультурних інститутів; системи державних гарантій захисту сфери культури та працівників закладів культури від негативних впливів ринкових відносин; технічної оснащеності галузі.

3. Оновлення функцій управління, перехід до партнерських відносин, проєктування ситуацій тісної взаємодії зумовлюється складною специфікою соціокультурної діяльності, різноманіттям менеджерських рішень.

Тоталітарний тип адміністративного управління, який ще існує в українському суспільстві на різних поверхах, необхідно якнайшвидше замінити там, де він присутній, демократично-коаліційним управлінням соціокультурними процесами на основі діалогу особистості, соціальних груп, соціумів з державою.

4. З виникненням нового суспільного і державного механізму формування моделі управління створюються передумови зміни управління соціокультурною діяльністю на менеджмент соціокультурної діяльності, що передбачає зростання гіпотетико-дедуктивно-індуктивного (в залежності від проблеми) стилю випереджаючого управління; регіональної диференціації соціокультурної діяльності, підтримки локальних структур соціокультурної діяльності; розвитку національно-територіальних культурних спільнот.

5. Необхідно прийняття пакетів правових і податкових регуляторів, що дають можливість суспільству, підприємствам, організаціям вигідно вкладати в соціокультурну діяльність кошти і використовувати інші матеріальні можливості, коли вкладення грошей буде вигідним і гарантована недоторканність приватної власності; розробка і впровадження соціокультурних проєктів музейної, клубної, бібліотечної, концертної, виставкової, паркової та інших форм на основі сучасних технологій культурної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аристотель. Нікомахова етика / Переклав з давньогрецької Віктор Ставнюк. Київ: «Аквілон-Плюс», 2002. 480 с.
2. Ільїн В.В. Апологія грошей: фінансовий вимір сучасної цивілізації. Філософія фінансової цивілізації: людина в світі грошей: зб. наук. пр. Київ: УБС, 2018. С. 59-67.
3. Ільїн В.В. Фінансова цивілізація. Київ: «Книга», 2007. 528 с.
4. Скринник З. Е. Гроші як соціокультурний феномен у вимірах практичної філософії: автореф. дис. ... д-ра філософ. наук: 09.00.03. Львів, 2007. 40 с.
5. Michel Aglietta, André Orléan. La Monnaie entre violence et confiance. Paris: Odile Jacob, 2002. 378 p.

REFERENCES

1. Aristotel. Nikomakhova etyka [Nicomachean ethics] / Pereklav z davnohretskoi Viktor Stavniuk. Kyiv: «Akvilon-Plus», 2002. 480 s.
2. Ilin V.V. Apologhiia hroshei: finansovyi vymir suchasnoi tsyvilizatsii [Apology of money: the financial dimension of modern civilization]. Filosofiiia finansovoi tsyvilizatsii: liudyna v sviti hroshei: zb. nauk. pr. Kyiv: UBS, 2018. S. 59-67.
3. Ilin V.V. Finansova tsyvilizatsiia [Financial civilization]. Kyiv: «Knyha», 2007. 528 s.
4. Skrynnyk Z. E. Hroshi yak sotsiokulturnyi fenomen u vymirakh praktychnoi filosofii [Money as a sociocultural phenomenon in the dimensions of practical philosophy]: avtoref. dys. ... d-ra filosof. nauk: 09.00.03. Lviv, 2007. 40 s.
5. Michel Aglietta, André Orléan. La Monnaie entre violence et confiance. Paris: Odile Jacob, 2002. 378 p.

Muzychenko Ganna Vyacheslavivna

Doctor of Political Sciences, Professor,
Vice-rector for scientific work

South Ukrainian National Pedagogical University
named after K. D. Ushinsky

26, Staroportofrankovskaya str., Odesa, Ukraine

orcid.org/0000-0002-7890-9615

Borinshtein Yevgen Ruslavovich

Doctor of Philosophical Sciences, Professor,

Head of the Department of Philosophy, Sociology and Management of Sociocultural Activities

South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushinsky

26, Staroportofrankivska str., Odesa, Ukraine

orcid.org/0000-0002-0323-4457

MONEY AS A SOCIO-PHILOSOPHICAL VISION OF THE SOCIOCULTURAL ACTIVITY MANAGEMENT

Relevance of the study. *The philosophy of money is a science and scientific knowledge about the essence of money, axiological, metaphysical, ontological and epistemological foundations of modern monetary management, about money as a philosophical and sociocultural unit that has a significant impact on the development of creative personality, society, society. The availability and quantity of money as an indicator that directly affects the success of the sociocultural activities development has many goals implemented with the help of high-quality management and a skillful hypothetical-logistics strategy for the development of all systems of public life.*

Sociocultural activity excludes elements of reflexive regulation without a well-thought-out logistics chain of actions. Although the sphere of sociocultural activity has the features of a creative process and this process cannot be programmed, the volume and quality of the cultural product and services produced depend on the skillful use of management technologies. Consequently, it is the management of socio-cultural activities that largely determines the success of society's development.

The object of research is money as a phenomenon of human community life. **The subject of the research** is the mission and purpose of money in the sociocultural activity management. **The aim of the work is to study** the multisensory content of money in the management of sociocultural activities. *The theoretical and methodological basis of the research is: the dialectical method in its modern understanding, the systematic method as a global essence of understanding the functioning of money; an institutional approach that makes it possible to consider the influence of money on the functioning of social institutions of society; structural and functional approach as a consideration of the specifics of using various forms of money in the management of sociocultural activities.*

Key words: *money, philosophy of money, management, sociocultural activity, management of sociocultural activity, creative personality, social philosophy.*